

คำปรารภ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้าพเจ้าได้รวบรวมและเรียบเรียง
ต้นฉบับเรื่อง “โบราณวัตถุสถานของไทย” เพื่อจะจัดพิมพ์
แต่ก็พบอุปสรรคเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อข้าพเจ้าจัดพิมพ์ “ลพ-
บุรีทันารู” ขึ้นมา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ และ พ.ศ. ๒๕๑๒
ข้าพเจ้าก็ยังโฆษณาไว้ในหนังสือเล่มนั้นว่า จะจัดพิมพ์ “โบ-
ราณวัตถุสถานของไทย” ต่อไป แต่ก็ยังไม่ได้จัดพิมพ์เรอ
ยมา ท่านผู้อ่านที่ติดตามอ่านหนังสือของข้าพเจ้าก็มักจะจดหมาย
ถามอยู่เสมอว่า เมื่อไรข้าพเจ้าจะจัดพิมพ์หนังสือ “โบราณ
วัตถุสถานของไทย” เสียที ทั้งๆ ที่เขียนไว้นานแล้ว ก่อน
“ลพบุรีทันารู” “อ่างทองของเรา” และ “พิษณุโลก
ของเรา” เสียอีก ดังนั้นในปีนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ความคิดว่า
ควรจะรวบรวมจัดพิมพ์บทความของข้าพเจ้าที่เคยลงตีพิมพ์ใน
ชาวกรุง ช่อฟ้า วัฒนธรรมไทย สยามรัฐ วิทยาศาสตร์ และ
สามทหาร เสียที และนำเอาเรื่องบางเรื่องที่น่าสนใจจากต้น
ฉบับเรื่อง “โบราณวัตถุสถานของไทย” และต้นฉบับบท
ความบางเรื่องที่ข้าพเจ้าเคยเขียนไว้ แต่ยังไม่เคยตีพิมพ์มาก่อน
มารวมไว้ด้วยจึงได้เรื่องมรดกทางศิลปกรรมหลายเรื่อง ซึ่งจะทำ

ให้ผู้อ่านเลือกอ่านได้ตามใจชอบ เพราะเรื่องเหล่านี้มีทั้งเรื่อง
แบบวิจารณ์ แบบนำเที่ยว แบบเบื้องหลังการสำรวจค้นคว้าทาง
โบราณคดีของข้าพเจ้าและเพื่อน แบบสารคดีทางวิชาการทาง
โบราณคดีโดยเฉพาะก็มี อย่างไรก็ตามเรื่องทุกอย่างล้วนเป็น
มรดกทางศิลปกรรมที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างสรรค์ไว้ทั้งสิ้น
ข้าพเจ้าจึงตั้งชื่อหนังสือเล่มนี้ว่า “มรดกศิลปกรรมสยาม”

เรื่องทุกอย่างที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ล้วนเป็นเรื่องเก่า
ของข้าพเจ้าทั้งสิ้น มิได้เขียนขึ้นใหม่เลย และการนำมาจัด
พิมพ์ใหม่นี้ ข้าพเจ้าไม่มีเวลาจะตรวจสอบหรือค้นคว้าเพิ่มเติม
เพื่อแก้ไขปรับปรุงใหม่เลย เพียงแต่ตอนตรวจรูป ถ้าพบข้อ
ความใดผิดพลาดก็แก้ไขใหม่ เช่นเปลี่ยนจากจังหวัดพระนคร
เป็นกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ส่วนเนื้อหาหรือรายละเอียดของ
เรื่องนั้นจึงอาจจะผิดพลาดจากข้อเท็จจริงจากการค้นพบใหม่ใน
ปัจจุบันก็ได้ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าต้องขออภัยต่อท่าน
ผู้รู้และท่านผู้อ่านด้วย ถ้าหากจะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยจะเป็น
พระคุณอย่างสูง

หวน พันธุ์พันธ์

๒๕ มกราคม ๒๕๑๖

วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก
จังหวัดพิษณุโลก